

The official anti-Bastard statement on the war in some heads by Darko Polšek

Saving private Bastard

"New graffiti is to be heard these days in some bombed heads: BORIS-BASTARDE (Boris, you Bastard). This simple but poignant message reveals the abyss in which a genuinely anti-democratic stance has fallen quite some time ago. It illustrates not only the political deadlock of the anti-democratic option: the intrinsic impossibility of a choice between the front-lines of two antagonistic sides of a personality; (private: BORIS; public: BASTARD) or an extremely dangerous *folie a deux*, which has developed its own mad dynamics of escalation without predictable consequences. The truly witty identification of the two belligerent personality sides also indicated to what extent they are related **on a much deeper level.**"

Na "mnogo dubljoj razini" štap je penis, a čaša vagina, ali samo poremećena osoba smatra da štap jest penis, a čaša vagina. Upravo potonje dokazuje Buden. Njegov tekst "Saving private Havel", „Službeni stav ArkZina na rat u Jugoslaviji“, u kojem se Clinton izjednačuje s Miloševićem egzemplarni je dokaz o istinitosti/practiciranju motta njegova časopisa: teorija doista može ozbiljno ugroziti mentalno zdravlje. (Buden-Bastard vjerojatno vjeruje da ga isticanje te rečenice imunizira). Teorija o "mnogo dubljim razinama" koju oduvijek practicira Buden u psihoanalitičko-marksističkoj-ili-koju-mu-dragoj-formi, doista predstavlja opasnost, bolest, koju pacijent na sebi nije detektirao. "Takve beletrističke fraze", da citiram Marxa (Temelji slobode, str. 111) "koje prema bilo kakvoj analogiji svrstavaju bilo što pod bilo što, mogu izgledati čak i duhovite kad se kažu prvi put, i to tim više što identificiraju ono što je najdisparatnije. Kada se ponavljaju, i to čak sa samodopadnošću, kao izreke od znanstvene vrijednosti, one su *tout bonnement* glupave. Dobre su samo za beletrističke apologete i brbljavce koji sve premazuju svojim sladunjavim govnom".

Službeni Bastard-stav o Clintonu i Miloševiću po sebi ne bi bio vrijedan ovoga osvrta, kada se teorijom "mnogo dublje razine" ne bi služilo još mnogo drugih intelektualaca" i vrbovalo još više pripravnika za "dublje razine".

Na "mnogo dubljoj razini" za Budena je demokracija isto što i totalitarizam, na "mnogo dubljoj razini" žrtva je agresor, Hrvatska je Srbija, Europa je Balkan, na "mnogo dubljoj razini" angažman i borba za ljudska prava jednaka je piskaranju o ljudskim pravima (sa debelom figom u džepu), na "mnogo dubljoj razini" miroljubivost je agresivnost. Na "mnogo dubljoj razini" demokracija je "radikalno nemoguća".

To posve dobro ilustrira opasnosti "mnogo dubljih razina" čijim je "postojanjem" Buden toliko zaokupljen, da ne vidi kako postoje i posve prizemne razine, recimo razina činjenica, u kojima se kreću još uvijek normalne osobe, kojima "teorija" nije narušila zdravlje. Za još-uvijek-normalne osobe postoji također razina na kojoj je posve normalno, štoviše jedino moralno, da se opredijele "za" ili "protiv" neke stvari. Ali za sindrom "mnogo dublje razine", opredjeljivanje je posve jednostrano, takoreći "jednodimenzionalno". "Pa nije stvar u tome da se opredijelimo i da dokazujemo ispravnost ili istinitost vlastitog stava", reći će teoretičar "mnogo dublje razine", "nego da vidimo stvar iz ptičje ili žablje, ili bilo kakve druge pomaknute perspektive", kako bismo istinu vidjeli iz sintetiziranog slobodnolebdećeg zraka. Time ćemo postati pametniji od drugih, onih koji, eto, nisu uspjeli dohvatiti "mnogo dublju razinu", pa će nam je sada razotkriti stručnjak za psihoanalizu (or whatever).

Kada bih se poslužio sličnom "mnogo dubljom" teorijom, rekao bih da je upravo "teorija mnogo dublje razine" socijalni sindrom koji je doveo do rata. Jer jednadžba "Slobo-Klinton" doista predstavlja sindrom opake bolesti kojoj je potreban hitan lijek. Ali umjesto da službeni Bastard stav kaže da je riječ o bolesti koju treba hitno izliječiti (jer od nje već deset ili više godina boluje cijeli jedan narod), teoretičar "mnogo dublje razine" konstatira da je bolest ustvari zdravlje. Naprotiv, službeni Bastard stav tvrdi da su oni koji ne

vide istinitost jednadžbe Clinton=Milošević bolesni; svi su ONI bolesni (pogotovo demokrati koji ne vide da su zapali u "proturječje"), svi samo ne autor, pa kako je samo sebe spasio, može detektirati bolesti i kod onih na-prvi-pogled-zdravih.

"Kako možemo razumjeti što se tamo (na Kosovu, op. aut.) doista dogodilo?" To je pitanje još jedan sindrom "mnogo dublje razine". (Teoretičar "prizemne razine" pitao bi: što se tamo zbiva?) Jer "teorija mnogo dublje razine" nudi beskonačno mnogo dubokih interpretacija (u kojoj i štap i neboder i pivska boca mogu, kako kaže službeni Bastard stav - "ne predstavljati, nego BITI" penis). Sindrom "kako razumjeti?" kao i sindrom "mnogo dublje razine" opet pretpostavlja da mi nešto ne razumijemo (naime da je ZAPRAVO Milošević zagovarao ljudska prava, dok su Albanci pod okriljem legaliteta maltretirali Srbe), stoga nam je opet potreban psihoanalitičar za "pravilno postavljanje pitanja" o onome što inače svi znaju ili misle da znaju. "Kako možemo razumjeti što se zbiva "tamo" na Kosovu?" Što se tu treba razumjeti? Kakvo to posebno Bastard-tumačenje trebamo da bismo razumjeli da je riječ o progonima, o genocidu koji traje već desetljećima, ako ne i stoljećima. Jedino preostaje pitanje jest kako se protiv toga boriti. TO PITANJE dakako Buden ne postavlja, jer kada bi ga postavio, upao bi, kako sam kaže, u "demokratsku zamku": morao bi, poput svih teorijom-neugroženih osoba reći da se protiv zla treba boriti, ako treba i oružjem. Buden-Bastardu nikako nije jasno da se u "posve-površnoj" zbilji smatra nemoralnim promatrati kako se siledžije izivljavaju, a da se pri tome posjeduju sredstva za sprečavanje nedjela. Ali od češkanja ima još nešto nemoralnije: poistovjećivati moral i nemoral, krvnika i žrtvu. Budenova "demokratska zamka" sastoji se u tome da kadgod se pojavi zvjerka poput Miloševića demokrat treba "promatrati", "tražiti mnogo dublje razine", i po mogućnosti sve staviti naopako, ili još bolje istovjetno, jer je "na dubljoj razini" sve moguće: kao isto ili naopako. Tako se primjerice ta "mnogo dublja razina" vjerovali ili ne, sastoji u konstataciji da su Albanci silovali Srbe na Kosovu, pa je Sloba (razumljivo) "prevazišao" okvire postojeće države, i u ime "ljudskih prava" (!!!) štitio Srbe na Kosovu "baš kao što to sada čini Clinton s Albancima". Sapijenti sat!

Iz "mnogo dublje razine" analize, Bastard-stav također zaključuje da postoji i "kolateralna dobit" izjednačavanja Clintona s Miloševićem. Budući da je demokracija "radikalno nemoguća" i da je "izgubila svoje mjesto u političkom okviru", "kolateralna dobit" se sastoji u tome što je demokracija ponovno (???) postala "slobodnolebdeća", pa se "još može uhvatiti samo u našoj mašti". (Srećom, pošteđeni smo predodžbi slobode iz takve mašte).

Sarkazam Bastard-stava za sve ničim izazvane čitatelje sastoji se u tome da demokraciju zagovara baš onaj tko u nju najmanje vjeruje i koji se hvali time što smatra da je borba za demokraciju totalitarna (ili točnije, koji smatra da je svako micanje prstom totalitarno, odnosno da je "bit demokracije" hvatanje njegova slobodnolebdećeg pojma). Ta sloboda koju, kako kaže Bastard-stav, treba "iskoristiti ovdje i sada" sastoji se onda u sjedenju za stolom, uz piće, u gledanju televizije, zaokupljanju pažnje pripravnika za "dublje razine" i opterećivanju naših kompjutora pravim virusima uma.

Što još reći o "radikalnoj nemogućnosti" demokracije? Kada je nedavno Buden kao član uprave Otvorenog društva Hrvatske izjavio da u posao fondacije ne treba petljati neke liberale, bio je blago opomenut da je Zaklada u čijoj upravi sjedi - liberalna. Ideje "mnogo dubljih razina", "pravilnog postavljanja pitanja", a o Miloševićevom zagovaranju ljudskih prava (i drugim sličnim besmislicama) da i ne govorimo, pripadaju načinu mišljenja (zatvorenoga društva) protiv kojega se njegova Zaklada trebala boriti.

Što se tiče prejake riječi: kada bi se Budenova demokratsko-slobodnolebdeća mašta sjetila nekih svojih prošlih "uradaka", začudila bi se kako je nekoć uporno-dosadno (ali tipično) kritizirala druge zbog tog vlastita poroka. Čuvajte se Buden-Bastardovih "dubljih razina" - zarazne su.